

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

In Tit. IX. De Renvntiatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

matus sit, nullam habet administrationem Ecclesie sue, c. Nofii 9. c. Nihil 44, h.t. *juncto e* Avaritia eod tit. in 6. Quid si fecus fecerit, amittit jus, quod sibi acquisitum est, jam ad durib. exceptista men iis, qui extra Italiam concorditer electi & à

summo Pont. confirmandi sunt, quibus propter necessitatem & utilitatem Ecclesiarum administratio permittitur etiam ante confirmationem, d. c. Nihil.

IN TIT. VII. DE TRANSLATIONE EPISCOPI.

S U M M A R I A.

1. Translatio Episcopi ad aliam Ecclesiam an & quando permissa.
2. Cur auctoritate S. Pont fieri debeat.

Hic Tit. justo ordine subjicitur prioribus, quod nonnumquam etiam per translationem Episcopi unius loci alteri Ecclesiae prospiciatur, ubi necessitas vel utilitas id suaderet.

Translationem verò Episcopi permisam esse à sacris Canonibus docet in primis exemplum D. Petri, qui, Antiochiam relata, sedem suam Romanam translatis, text. in can. Mutationes VII. q. 1, In aliis autem Episcopis ita demum admittitur, si id fiat summum Pont. auctoritate, d. can. Mutationes sum can.

seq. &c. i. hoc sit. Adeò ut ne quidem auctoritate Patriarchæ aliter fieri possit, d. c. i. multò minus propriâ auctoritate ipsius Episcopi; nam is non tantum ab Ecclesia, quam deseruit, sed & aliena, quam occupavit, removetur, can. Si quis Episcopus d.

q. 1. &c. 3. h.t.

Igitur translatio Episcopi ab una ad aliam Ecclesiam fieri debet auctoritate S. Pont. quia id postulat matrimonii dissolutio, quod spiritualiter prius contractum est cum priori Ecclesia; ac proinde in eo dissolvendo S. Pont. auctoritate opus est; ad instar matrimonii carnalis, quod nisi Dei, cuius ipse vices gerit, judicio reservatur, c. 2. &c. 3. h.t. Atque haec continent non solum in consecrato Episcopo, sed & in confirmato, d. c. 2. eod.

IN TIT. VIII. DE AVCTORITATE ET VSV PALLII.

S U M M A R I A.

1. Pallium quid.
2. Necessarium Archiepiscopo.
3. Conceditur interdum & Episcopo.

Pallium hoc loco dicitur insigne ordinatum Archiepiscopi vel Episcopi, desumptum ex corpore B. Petri, hoc est ex altari D. Petri, in quo à S. Pontifice benedicitur, consecrat, & reponitur, c. Significati 4, & ibi Gl. in verb. corpore assumuntur, sup. De elect.

Archiepiscopo quidem necessarium est, quia sine eo Archiepiscopi nomen sibi usurpare nequit, c. 3. h.t. nec quæ sunt ordinis Episcopalis recte exacerbatur, c. Quod sicut 2. 8. § pen in fine sup. De elect. ¶ 3 Simplex vero Episcopus pallium necessarium non requirit, sed ex privilegio quandoque ipsi conceditur, c. Cum in juventute 15. inf. De presumpti Unde facilè intelligitur continuatio hujus Tit. cum præcedentibus. Quibus verò locis & diebus pallio utantur vide Gl. in c. 4, h.t. Nos ad ulteriora progrediamur.

IN TIT. IX. DE RENVTIATIONE.

S U M M A R I A.

1. Episcopus renuntiari Episcopatu non potest.
2. Quibus ex causis Pont. Episcopo renuntianti assentiat.
3. Abbas an officio suo renuntiare possit?
4. An Clerici beneficiis suis?
5. Explicatio c. admonet 4. h.t.
6. Pont. an Pontifikatui renuntiet?

Interdum fit, ut Episcopus renuntiet Episcopatu suo, quod an ipsi licet hoc Tit. traditur,

Similiter & de Abbatibus, aliisque Clericis hic queritur, utrum & hi loco suo possint cedere sive renuntiare.

Quod ad Episcopum attinet, constituti juris est, cum non posse deserere Episcopatum suum absque consensu S. Pont. can. 1, in fine, can. Sicut vir, can. Episcopum VII. q. 1. c. 1. & c. Nihil 10. h.t. Cujus rationem sup. tit. De translat. Episc. hanc reddimus, quod inter Episcopum & Ecclesiam suam

D 2

matri-

matrimonium spirituale contrahatur, quod non nisi auctoritate S. Pont. dissolvi potest.

2 Soler autem S. Pont. Episcopo abdicanti se Episcopatu ex certis causis assentiri, usurpata vel propter nimiam corporis infirmitatem; vel propter conscientiam admissi delicti, quod scilicet executionem officii etiam peractam penitentiā impedit, ut sunt homicidium & simonia; vel propter defecum scientiae necessariæ, vel propter perniciaciam subditorum, vel propter grave scandalum, vel propter irregularitatem, velut bigamia, vel denique propter periculum mortis imminētis, d.c. Nisi & ibi latius DD. iudic. 9, h.t.

3 In Abbatibus idem receptum est, ut nechi absque Episcopi sui consensu loco suo se abdicare possint, can. Abbas & can. Abbates xviii. q. 2. etiam si Abbates sint exempti & immediatè subjecti S. Pontifici; nam absque ejus assensu hunc locum deserere non possunt, c fin. h.t. juxta regulam generalē. Ad quem pertinet confirmatio, a deum dem spectat & resignatio, quam tradit Gl. in c fin. per illum text.

In ceteris Clericis hoc rescriptum exstat generale Alexandri III. ne Ecclesiis ad ordinacionem Episcopi pertinentes audeant absque assensu ejusdem Episcopi aut detinere, aut dimittere, text. in c. Admonet 4. h.t. & in can Nullus omnino xv. q. 7. Ratio est, quia omnes Ecclesiæ, earumque

res pertinent ad dispositionem Episcopi loci, can. Omnes basilica d.q. 7, Unde fit, quod Clerici invito Episcopo Ecclesiam deferentes ad eamdem Ecclesiam revocari possint, can. Non oportet & can. Si qui vero cum e.seq. vii q. 1. Dum tamen volet Episcopus Clericum discedere, potest ejus discessum sive renuntiationem admittere, cum saltem ex parte Clerici valeat renuntiatio, c. Quod in dubia 8. h.t. Gl. & Panorm. ibid. num 8.

Ceterum quod inquit textus in d.c. Admonet, videlicet ad ordinationem tuam pertinentes, videtur à contrario sensu aliud esse, si ad Episcopum Ecclesiæ ordinatio non spectet, sed ad alium, videlicet Abbatem, Praepositum, Capitulum Ecclesiæ, aut ad similes personas. Quo casu renuntiatio Ecclesiæ, sive beneficii Ecclesiastici, ad eosdem spectabit; dummodo instituendi, & destituendi habeant facultatem, vel ex præscriptione, vel ex privilegio S. Pontif. Nam certum est Episcopalia jura per præscriptionem ab inferioribus acquiriri posse, Auditus 15. &c Cum olim 18. inf. De præscript. Ex privilegio vero S. Pont dubium non est, propter c. 2. in princ. De præbendis lib. 6.

Dubitatum aliquando fuit de S. Pont. an is Pontificatus suo possit reaunire, eo quod superiore non habeat? Sed obtinuit posse, ex constitutione Cœlestini V. in c. 1. De renuntiis. in 6.

TIT. X. DE SUPPLENDIA NEGLIGENTIA PRÆLATORVM.

Reperenda hic sunt, quæ habet D. CANISIUS in Summa sua Juris Canonici, lib. 2. tit. XXVIII. §. 4. & §. Qui fortè contentus sis, quæ ibidem ad hunc & sequentes aliquot Titulos compendio-sè tradiderat, qui etiam explicationem aliam ferè non desiderant, ad eosdem Titt. nihil publicè prælegit. Itaque eò remissis Lectorem sufficerit.

TIT. XI. De temporibus ordinationum, & qualitate ordinandorum. Repete ex iam dicta Sum- lib. 1. Tit. VIII.

TIT. XII. De Scrutinio in Ordine faciendo. Vide ibid. Tit. VII. §. pen. & ult.

TIT. XIII. De ordinatis ab Episcopo, qui Episcopatu renuntiavit, & ab excommunicato. Ibid. Tit. VI. §. 5.

TIT. XIV. De ætate & qualitate & ordine præficiendorum. d. Tit. VII. in fine & Tit. VIII.

TIT. XV. De sacra Unctione. Vide lib. 2. Tit. IV. & VII.

TIT. XVI. De Sacramentis non iterandis. Ibid. Tit. II.

TIT. XVII. De filiis Presbyterorum ordinandis, vel non. Lib. 1. Tit. VII. §. 9.

TIT. XVIII. De servis non ordinandis, Ibid. §. 3. & 5.

TIT. XIX. De obligatis ad ratiocinia ordinandis, vel non. Vide d. §. 3.

TIT. XX. De corpore vitiatis non ordinandis. Ibid. §. 13. 14. 15. 16. 17.

TIT. XXI. De bigamis non ordinandis. Ibid. §. 10.

TIT. XXII. De Clericis peregrinis non ordinandis. Lib. 1. Tit. VI. §. 1. & seq.

TIT. XXIII. De officio Archidiaconi, Lib. 1. Tit. XII.

TIT.